

Hockholm den 28 Maj
72

Minia kära ste!

Stu måste jag skynda att skriva några rader
med generalpostdirektör Roos, som lofvat besöka
en och framföra färskt helningar, vi ha äter så
bråddom och breven blifva så illa skrifna, men om
de kunna läsas så betyder väl stilen mindre en.
Där sista bref blefva så hastigt afbrutna, det
var så mycket som lemnade osagdt, men det var
ej fört fel, då de andra väntade på oss. Eva
har väl berättat om den sköna utfärden, det var
så oidsommartligt öfverallt både i Carlberg
och Haga park, den rikaste, friskaste grönska,
den klaraste himmel och den mildaste luft, ja,
det var så skönt. Vi hade på f. m. sprungit
flera timmar på ärenden, ända ned till Skeppsbron,

och när vi sedan promenade från kl. $\frac{1}{2}$ 5 till kl. 8,
så kändes det allt bra mycket i benen, och sångar-
na voro så välkomna. - Dagen derpå voro vi först
med Hagströmers på Uddmans concert. Der sjöng
fru Michaili, som oanligt, förtjusande, och en
ung norska, fröken Moe, fick riktigt skundrande
applauder för det älskliga, fina sätt som hvilket
hon sjöng två små visor. Det var en vacker conc-
ert. Derifrån följde vi hem till Hagströmers,
der en pastor Fröst med sin unga syster voro.
Vi vandrade efter middagen ut till Mosebacke,
och sutto der till kl. $\frac{1}{2}$ 8, vid hemkomsten sjöng
fröst fröken Fröst och sedan jag, och ehuru
jag alldeles kommit ur varen att sjunga för
främmande och darrade reysligt på röstten, sade
dock tante att jag tagit mig så mycket sedan
hösten. Alla voro så älskvärda, isynnerhet
Hilda och hennes fästman, jag hon är en så
genomgod och präktig flicka, den Hilda!

Tante Gusti Nyberg kom söndagsförmiddagen
hit, just innan vi skulle gå på concerten, det
kara besöket fördunklade mycket af den tråkig-

vi hade att komma till concerten, ty vi hade stämt
möte med Hagströmers precis kl. 1. Hon satt
nyssigt länge, och vi sutto som på nålar, men
slutligen måste vi gå och kläda oss och hon
satt och pratade med farbror. - Jag på sm-
finga vi hem klädningarna, hvad de äro söta
och fina, tack, tack, älskade lilla mamma för
allt besvär med dem. De komma till så stor,
stor nytta. Tante Gusti var en stund här i går
och träffade då tante Emma. Sedan, om qvällen
då vi följdes åt till "Den Stumma", sade hon
att hon tyckt så reysligt mycket om tante, det
var något så fint godt och behagligt i hela
hennes väsende, och det är verkligen sant.

Tante åter tyckte tante Gusti var språk-
sam och trefflig och sade att hon tyckte om henne för
att hon talte så hjertligt och godt om sin svä-
gerska, Anna. Tante har bjudt tante Gusti hit
i dag på kaffe och quäll. Flickorna Tham och
Julie komma också, de äro visst straxt här.
etck, så vackert det var i går, på den stumma
den musiken, som man så väl känner den

hänförde derigenom så mycket mera. Vi hade
beställt Lindstedt efter oss men Eva kom oväntat
ihåg tiden och beställde honom en 1/2 timme för
sent. När vi kommo ned, fanns der ingen som
kunnat följa oss hem, utan vi voro tvungna
att taga en drovaka och förde först hem tante
Lyda. Hvar efter vi ensamma foro hem. Det var
en oberäknad utgift återigen, och Lindstedt
hade redan gått hemifrån då vi kommo hem.

I går slutade vi franska timmarna. I dag
hade jag en så skön sångtimme, Ellen Bergman
säger att om jag finge fortsätta så ore hon så
glad, och jag skulle nog ännu kunna lära mig
sjunga. — Älskade mammi försök att ta reda
på när Anna Blomqvist reser hit, jag ville så
rysligt gärna vara och taga emot henne, men
vet ej alls med hvilken ångbåt hon kommer.
Ack, glöm icke att skriva det!

Nu skall Eva gå med breffen till Roos, därför
i hastigheten en flygande puss och en hjertlig
kramning. När vi skriva härnäst blir det om pro-
motionen. Adieu, adieu, hejva alla vänner!

